

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. sz. lde küldendők
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. lde küldendők
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Színházunk.

(K.) A napokban falragaszokban hirdette a debreczeni színház művészeti személyzete, hogy tiltakozik egyik helyi lap kritikája ellen, mely szerintük igazságtalanul bírálja nemcsak a színház vezetését, de a művészeti személyzet működését is.

Megvallom az igazat, hogy én csodálkoztam ezen a szokatlan védekezési módon, de másrészt Zilahy Gyulának és társulata személyzetének annyi keserűség gyülemlett szívébe, hogy más módját nem találták a védelemnek. Ebből természetesen azt kell következtetnem, hogy az illető lap bírálata tullepte az elfogulatlan bírálat határait és miért miért nem? azt most ne keressük, napi programjába vette a társulat szigorú és bizony nem egyszer tulszigorú, sőt felületes bírálatát.

A lapoknak nemcsak szabadságukban áll, de kötelességük is ellenőrizni a színházak repertoárját, előadási nivóját, a színházigazgató igazgatási képességét, egy szóval a színház szellemi és anyagi ügyeit. Ezeknek elbírálásához azonban nemes igazságérzet, megfigyelő szem és jó toll kell. Nem szabad epéssé tenni a bírálatot az önosság keserűségével és a magunk ügyes-bajos dolgait, az igazgatóval szemben felmerülő nézeteltéréseinket nem szabad a közönségre oktrojálni és a magunk esetleges sérelméhez társul erőszakolni a színházlátogató közönséget. És a kritikának magas szinten kell mozogni és nem aprólékos fogatkozásokot, kis hibákat unosuntalan emlegetni. E tekintetben tanulhatnánk a budapesti színházak kritikusaiktól, akik tömör rövidséggel, éles megfigyeléssel és ami fő, *tudással* és művészi érzéssel pár sorban írják a darabokról és szereplőkről, mellőzve azokat a neveléses sallangokat, melyektől a vidéki kritikák hemzsegnének és amelyek a lényeghez egyáltalában nem tartoznak.

Aki a művészetet bírálni akarja, annak nemcsak írónak és kritikusnak kell lenni, de esztétikusnak is. Ezek nélkül nem lehet sem jó, sem igazságos bírálat. Ha most már hozzátesszük: azt, hogy ezek a vidéki kritikák — tisztelet a kivételeknek — úgy készülnek, hogy a kritikus vagy egyáltalában nem nézi végig a darabot és játékot, vagy csak egy kis ideig van a színházban és azután siet a szerkesztőségbe megírni látott vagy nem látott tapasztalatait, egy csöppet sem csodálkozom, ha a kritikák nagy része felületes, a lényegét mellőzi, apró diszlethiányokon akad fenn és közhellyel mond véleményt az előadásokról; cselekszik úgy, amint hangulata hozza magával.

A nagy közönség naponként olvasván ezeket a felületes kritikákat, lassan-lassan maga is elhiszi, hogy az ő színháza a mucsainál is alábbvaló és mivel ismét a nagy

közönség nagyrésze nem művelődni, nem boncolni, nem esztétikát tanulni, nem jellemeket tanulmányozni megy a színházba, hanem pusztán szórakozni és divatból, nagyon természetes, hogy ítéletét nem ritkán azonosítja azon kritikusokéval, akik lehetnek nagyon jó, derék és kedves fiúk, de hiájával vannak az erőnek, mely tolluk hegyére mélyen járó, igazságos, nem a számba sem vehető kicsinységek felett való bírálatot helyezné. Az igazságos kritikához sok műveltség, még több tudás, fegyelmezett elme szükségesek, ezek nélkül a kritika nem lesz egyéb, mint jól-rosszul megírt, összerótt tudósítás, melynek éppen annyi köze van a magasabb kritikához, mint az ácsnak Arkimedeshez.

Majdnem két évtizede figyelem városunk színházi életét és bátran elmondhatom, hogy egyetlenegy város társulata sem állott ki annyi felületes kritikát, mint a mi színházunk. Tüzvonalban állott Leszkay, Tiszai, Makó, Komjáthy és Zilahy egyaránt, pedig valamennyien diszei voltak a színi művészetnek és a színházigazgatóknak. Fel is fedeztük valamennyiüket, míg más városok színházát igazgatták; szeretettel, lelkesedéssel hívtuk hozzáink; mikor megérkeztek, már jó előre virágokat hintettünk utjukra, működésüktől a debreczeni színház egy szebb jövőjét reméltük és alig voltak nálunk egy-két évig, magunk készítettük el azt a bizonyos uti-laput, amelyen szerencsés utat kívántunk nekik. Ezt eltagadni nem lehet és ebből kifolyólag nem csodáljuk, ha a debreczeni színházigazgatók egy-egy ciklus letelte után — látva a hamar változó hangulatot — sietnek egy más várost keresni. A helyi lapok cicerós betűkkel jelezték, hogy végre jön egy Makó, egy Komjáthy, egy Zilahy és mikor még meg sem melegedtek, akkor már megkezdődött az elégedetlenség és lassankint népszerűtlenné váltak a nem régen agyondicsért jeles színházigazgatók. Ez a sors még *Makó Lajost* is elérte, aki igazán ideális színházigazgató volt, aki nemes ambícióval élt hivatásának és mindvégig magas szinten tartotta a színházat. Rajta is teljesedett az az igazság, hogy városunkban három évnél tovább ne maradjon igazgató, vagy ha marad, akkor ugyancsak vigyázzon magára, nehogy vesztőhelyre vigye a *kritika* és a folytonos harcias szellemben leledző *szinügyi bizottság*.

Apropos! Szinügyi bizottság. A bizottság tagjai felette nehéz feladatnak mondják a szinügyi bizottsági tagságot. De ha olyan nehéz, mért nem adják át azt olyanoknak, akiknek ez könnyű dolog volna és maga a művészet ügye is nyerne ezen változással. Más városok eltörölték már a szinügyi bizottságot és rábízták a színház ellenőrzését a városi Tanácsra, mely erre igenis illetékes. Nagy baj azonban, hogy a színházi bizottsági tagságra valóságos versengés van, míg a többi bizott-

sági tagsági helyek nem ilyen kapósak. Sajnálom, hogy nem látom a színügyi bizottság tagjai közt nagyobb számmal az irodalmi férfiakat, iskoláink tudós tanárait, esztétikusait. És hogy milyen kicsinységekbe merül ki a színügyi bizottság intézkedési ereje, csak egy példát hozok fel a közelmúltban tartott színügyi bizottsági ülésből. Szóba jött a Blaha Lujza és Ujházi Ede vendégszereplése, melynek napját *Zilahy Gyula* a művésznővel és művésszel megállapította már eleve. Ezen pontnál egy bizottsági tag azt kívánta, hogy mivel a debreceni jótékony nőegylet bálja január 28-ikára esik, legyen rajta a színigazgató, hogy ezen a napon ne játszanak a vendégek. Ehhez nem kell kommentár. Blaha és Ujházi alkalmazkodjanak egy bál terminusához! De legyen elég ennyi annak illusztrálására, hogy hová kalandozik el a színügyi bizottság hatásköre.

Rátérek most már *Zilahy Gyulára* és őszintén mondva sajnálom, hogy ő vagy személyzete megszerkesztették azt a bizonyos falragaszt. Erre nem volt szükség, mert hiszen *Zilahy* és társulata nem követtek el olyan igazgatási és játékszini botlásokat, melyekért utcasarkokon kelljen védekezni. A színházba járó nagy közönség azon része, mely meg van elégedve a színház vezetésével és a társulat működésével, ugy sem osztozik a szakadatlanul ócsárló kritikák hangjával, akik pedig pereat-ot kiáltanak, azokat a falragaszok nem indítják más véleményre. Nézetem szerint helyesebben tette volna *Zilahy* és művészgárdája, ha nemes egykedvűséggel hallgatnak és sérelmeikkel nem mennek a nyilvánosság elé. Nem azért mondom ezt, mintha a plakát hangja ellen volna kifogásom. Nem! A hang a sértett önérzet hangja, melyhez joga van mindenkinek, akinek a tüszurásokra is van érzéke, nemcsak a tördölésekre. Nincs abban a szövegben semmi sértő és az nem is az igazságos kritikát akarja bilinesekbe verni, hanem önérzetes hangon igazságot kér és követel. Az erős „hazug“ szót azonban töröltem volna. És ennek dacára itt nem részletezendő okok miatt jobban tette volna *Zilahy Gyula*, ha íróasztalában tartja a plakát szövegét. Mert egy színház művészeti nivójának megvédeése nem a falragaszokra való, azt nem ott kell emelni, vagy megvédeni, hanem emberfeletti áldozatok árán és tettekkel, még nemesebb, még fokozottabb ambícióval azon dolgozni, hogy beigazolódjék az igazság, hogy a tulásba hajtott kritikának *nincs igaza*.

Elismerjük mi azt, sőt amennyire ismerjük a *Zilahy Gyula* igazalmosságát, ő is bizonyára beismeri, hogy társulatának vannak fogyatkozásai, a vezetésben is becsuszik itt-ott egy kis hiba, vagy mulasztás, de viszont ki merjük mondani, hogy a mostani igazgatás és a darabok előadási szintje nem rosszabbak az elmúltaknál. Ezt igazolják azok az idegenek, akik Debreczenbe létük alkalmából összehasonlítást tesznek a mi és más városok színháza közt. Elismeréssel szólnak az itt működő művészi erőkről, ami nem pusztán udvariasság, mert elvégre is miért használnának udvarias szavakat, mikor a nyers szókimondás is előttük van.

Nem tudom mit ígért *Zilahy* a színügyi bizottságnak, de ha ígért talán új díszleteket, díszes ruhákat az avultak helyett, ez esetben necsak lanyha szóval, hanem erélyesen vigye ki a bizottság, hogy a hiányok pótolassanak. Mert ismét csak azt kérdezem, minek ez a bizottság, ha szavának nem tud érvényt szerezni? *Zilahy Gyula* pedig szintén tegyen eleget kötelezettsé-

gének, ígéreteit váltsa be és legyen rajta, hogy a színházpadon játszó szereplők korhű és ha nem díszes, de legalább is tiszta kosztümökben jelenjenek meg a színházpadon és a színészek ne kockás nadrágban suttogják el az állami titkokat.

Ezek azonban oly csekélységek, melyeket a színházi bizottság areopágja nélkül is el lehet intézni. Ott van a színházfelügyelő tanácsnok és tüntesse el ezeket az apróbb bajokat. Ne az ilyenekkel foglalkozzék a színházi bizottság, hanem adjon irányt művészi kérdésekben az igazgatónak, öntsön új vért a színház szervezetébe és ha ezeket megadta és megtette és azt tapasztalja, hogy tanácsait nem veszi be az igazgató, akkor lépjen fel erélyesen vele szemben, de ne küldjön ki bizottságot annak eldöntésére, hogy egyik-másik bál kétes sikere miatt egy már megállapított vendégszereplést elhalasztassék. Mert erre már igazán semmi joga nincs a színügyi bizottságnak.

Ami most már a *Zilahy Gyula* kötelezettségét illeti, első sorban nézzük meg, hogy a szerződés milyen szerepkörök betöltésére kötelezi őt. A szerződés idevonatkozó pontja a következőket mondja:

„14. Vállalkozó színigazgató köteles oly dráma, vígjáték, népszínmű és operette társulatot szervezni, mely Debreczen város színházlátogató közönsége műgényeinek kielégítése, esetleg operai előadások tartására is képesített legyen. Társulatának énekes és szavaló személyzete úgy állítandó egybe, hogy a társulatban legalább is 12 nő és 12 férfi elsőrendű művész állandóan működjen. Ezekon kívül legalább 16 tagból álló férfi és 16 tagból álló női karszemélyzetet s egy kartanítót, két tánczosnőt, egy karmestert, legalább 24 tagból álló zenekart (mely katonai zenekar is lehet) és megfelelő műszaki és színházi segédszemélyzetet, valamint jegyzetőket is alkalmazzon.“

Amennyiben a színigazgató ezen pont követelésének nem felel meg, gondoskodjék a színügyi bizottság annak betartásáról, vagyis necsak panaszkodjék, necsak észrevegye az esetleges hiányokat, hanem legyen ereje a szerződés betartására is kötelezni az igazgatót. Itt megjegyezzük, hogy *Zilahy* a szerződés ezen pontjának igyekszik eleget tenni és ha mégis megtörténik, hogy olykor-olykor nincs betöltve minden szerepkör, én ezt nem az ő nembánomságának tulajdonítom, hanem annak, hogy vannak idők, midőn a színigazgatók a legnagyobb áldozatok árán sem tudnak megfelelő szerződéshez jutni. Meg vagyunk azonban győződve, hogy az okos és művész *Zilahy* mindent el fog követni, hogy a még hátra levő, de különösen az ősszel megkezdendő új szezonban a legmagasabb művészi igényeket is kielégítő társulatot szervez és meghallgatván a nagy közönség és a színügyi bizottság, valamint a városi Tanács és az ő jó embereinek jogos kívánságait és tanácsait, nem ad panaszra okot és művészi ambícióval fogja vezetni azt a színházat, mely a mi közönségünknek ugy szólván egyetlen művelődési és nemesen szórakoztató helye, neki pedig a megélhetés biztos alapja, valamint nemes törekvésének szép mezeje.

Az igazságos kritikával javíthatunk a helyzeten és én ismerem *Zilahy Gyulát*, ezt az áldott természetű bohém embert, tudom, hogy ő sohasem neheztel az igazságos bírálatért, ellenben bántja és joggal bántathják azok a kisebb-nagyobb tüszurások, melyek napról-napra megsebzik. De tanuljon türelem a boldogult *Makó Lajos*

példájából, aki édes-keveset adott a felületes kritikákra, ellenben kileste sajátosságos talentumával a nagy közönség óhaját és azokat a lehetőség korlátain belül teljesítette. Tegyen úgy Zilahy Gyula is. Tudjon megbocsátani, feledni és okulni.

Záradékol megjegyezzük, aminek már fentebb is kifejezést adtunk, hogy Zilahy Gyula társulata igazán nem szolgált rá a lekicsinylésre. Az idegenek, akik más színházak is látogatnak, elismeréssel szólnak a debreceni szintársulatról. De hát közös emberi gyarlóságunk soha sincs megelegedve a létezővel, mindig valami jobb kellene és mikor változtatunk a helyzeten és legjobb szinagazgatóinkat egymásután küldjük más városba, csakhamar azon meggyőződésre jutunk, hogy ítélkezésünk külső okok által befolyásolt és elhamarkodott volt.

A sajtó pedig álljon a művészet szolgálatába. Bírálati legyenek komolyak, alaposak és igazságosak. A kritikákban a lényegyet domborítsa ki és ne azt lássa meg, hogy egyik-másik szereplőnek gombos vagy füzös cipője van-e. Ne nézze a személyeket, hanem cselekedeteiket a színpadon. Irjon egy-egy előadásról hat soros kritikát, de annak legyen magva, tartalma, amely lehet oktató, dicsérő, felemelő, de sohasem bántó.

A debreczeni ref. felső leányiskola.

A héten közgyűlést tartott a debreczeni református egyházközség Kovács József főgondnok és Dicsőfi József egyházkerületi főjegyző elnökle alatt. A gyűlés egyetlen tárgya a presbyterium által már elfogadott ama tervnek tárgyalása volt, mely szerint a *debreczeni leányiskolát 200 ezer korona költséggel kibővítik és renoválják.*

A presbyterium ezen határozatát az egyházi törvény 22. szakasza értelmében a közgyűlés elé kell terjeszteni, amely véglegesen dönt e kérdésben.

Somogyi Pál főjegyző ismertette a javaslatot, melynek megokolása az, hogy a leányiskola mai állapotában nagyon kevés növendéket képes befogadni, de egyébként is renoválásra szorul. A tervezői szerint a tantermeket kibővítik, a mostani internátust is átalakítják tantermekké s e helyett egészen új internátust építenek.

Ez által kétszer annyi bennlakót és bejáró növendéket képes befogadni az intézet, ami természetesen szükségessé teszi, hogy a tanári kart és az internátus személyzetét is szaporítsák. A tervbe vett munkálatok költsége előreláthatólag 200 ezer koronát tesz ki, amit kölcsön útján fognak megszerezni. A kölcsön megszerzése céljából a presbyterium bizottságot küldött ki, amely a vonatkozó szerződéstervezetet a presbyteri gyűlés elé fogja terjeszteni.

A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel és közfelkiáltással elfogadta a javaslatot s így a leányiskola kibővítési munkálatait rövidesen meg lehet kezdeni.

Hirek.

A debreczeni—nagyvárad vasút megnyitása.

A debreczeni—nagyvárad vasút ünnepélyes megnyitása tegnap ment végbe. A megnyitási ünnepségre *Stettina József* államtitkár is városunkba érkezett. A pályaudvaron az államtitkárt *Kovács József* polgármester üdvözölte. Az államtitkár délután meglátogatta dr. Eröss Lajos püspököt, Gróh Ferenc prépostot, Domahidy Elemér főispánt, Kovács Jó-

zsef polgármestert, Porubszky Jenő táblaelnököt és Szent-Királyi Tivadar kereskedelmi és iparkamarai elnököt. Az államtitkár a délután folyamán meglátogatta a Kereskedelmi intézményeket, este a színházat, majd résztvett a város által adott vacsorán, hol hatalmas kosztok hangzottak el. Lapunk zártakor az államtitkár az új vonat megnyitására utazik.

— **Értesítés.** Tisztelettel értesitem, hogy törvényhatósági bizottságunk legközelebb tartandó rendes közgyűlésében a következő ingatlanokra vonatkozó névszerinti szavazások fognak megejtetni: 1. Halász Izidor és neje tulajdonát képező Kossuth-utca 43-ik sorszámú házastelek megvétele felett (harmadizben). 2. Papp Lajos és neje tulajdonában levő Burgundia-utca 11. sorszámú házastelek megvétele felett (harmadizben). 3. Tóth József és Társai tulajdonát tevő Szent-Anna-utca 32. sorszámú házastelek megvétele felett (harmadizben). 4. A helybeli m. kir. fémipari szakiskola céljaira átengedendő postakerti városi tulajdont képező ingatlan felett (másodizben). 5. A Bethlen-utca 3-ik sorszámú városi tulajdonban levő házasteleknek a debreceni Haladás egyesület részére átengedése felett (másodizben). 6. Forrai Ernő tulajdonát tevő Degenfeld-tér 2. sorszámú házastelek megvétele felett (első izben). Debreczen, 1911. évi január hó 20. napján. Tisztelettel: *Kovács József*, polgármester.

— **A csatornázási munkálatok bajai.** A most folyó csatornázási munkálatok körül többféle szabálytalanság fordult elő, melyek megszüntetésére Rostás rendőrfőkapitány a legmesszebbmenő intézkedéseket tette meg. A szabálytalanságok és mulasztások megelőzése céljából intézkedett, hogy ezentűl egy mérnök s egy belvárosi kapitány naponta végigvizsgálja azon utcákat, melyeken a csatornázási munkálatok folynak s ezáltal elejét veszi mindazon panaszoknak és baleseteknek, amelyek a csatornázás körül előfordultak.

— **A Petőfi-dalkör közgyűlése.** A Petőfi-dalkör 1911. évi február hó 12-én délután 3 órakor tartja meg közgyűlését a keresk. és ipark. tanácskozási termében. Erre a dalkör elnöksége ezuton hívja meg a dalkör alapító rendes, működő és pártoló tagjait. Napirend: Jelentések a dalkör működéséről és pénztár állapotáról. Tisztújítás. Folyó ügyek. Indítványok. A közgyűlés kezdete pontban délután 3 órakor.

— **Felolvasás a felmérési munkálatokról.** Az alábbi meghívót vettük a f. évi február hó 2-án, csütörtökön délelőtt 10 órakor, a városháza közgyűlési termében tartandó közérdekű felolvasásra. Tárgy: Debreczen felmérése; műszaki- és közismertető előadás, egyes munkárszek bemutatásával. Előadók: *Székely Ferencz*: A kataszteri felmérési munkálatok jelentősége és telekkönyvi betétek szerkesztésére való felhasználása. *Fieischer Kálmán*: A háromszögelés és sokszögelés ismertetése. *Kalapos Gyula*: Felvételi előrajzok és kataszteri birtokvázlatok szerkesztése. *Péchy Tibor*: A térképekről általában. A m. kir. 12. felmérési felügyelőség nevében *Székely Ferencz* felmérési felügyelő. Debreczen sz. kir. város nevében *Kovács József* polgármester. A m. kir. háromszögelő osztály nevében *Fleischer Kálmán* m. kir. háromszögelő főmérnök.

— **A világ telefonforgalma.** Az 1910-ik esztendő első napján körülbelül tíz millió telefonállomás volt az egész világon s a telefonhuzalok hossza 36.640.000 kilométer volt. A telefont intézménybe befektetett tőke 6400 millió márkát tett ki s 1909-ben mintegy 9000 millió beszélgetést bonyolítottak le. Az egyes államok telefonstatisztikája a következő:

	telefon állomás száma	100 lakosra esik	huzalok hossza kilométe- rekben
Egyesült Államok	7.083.900	7·6	25.190.000
Németország	910.900	1·5	5.501.300
Angolország	615.900	1·2	2.971.000
Franciaország	211.600	0·5	1.227.000
Svédország	171.400	3·1	331.000
Oroszország és Finnország	155.715	0·1	451.000
Ausztria	99.500	0·3	481.000
Dánország	86.000	3·3	304.000
Svájc	73.300	2·0	330.000
Japán	71.400	0·1	282.000
Olaszország	56.400	0·2	163.000
Norvégia	54.500	2·3	193.000
Németalföld	52.600	0·9	178.000
Magyarország	50.000	0·2	282.000
Belgium	42.600	0·5	212.000
Spanyolország	22.000	0·1	71.000
Románia	10.700	0·1	55.000

Stokholm a telefonok városa, ahol minden 100 lakosra 17·2 telefonállomás esik, Berlinben 4·8, Hamburgban 4·7, Londonban pedig 2·5 és Párisban 2·3.

Közérdekű erdősítésekért. A földművelésügyi miniszter most osztotta ki az 1905. évben létesített kopár erdősítésekre kitűzött jutalmakat. A két 1000 koronás nagy jutalmat Tiliska (Szebenmegye) és Verespatak (Alsó-Fehérmegye) községek nyerték el, a két 800 koronás nagy jutalmat a „csikvármegyei magánjavak“ igazgatótanácsa és Oláhtyukos község (Nagyküllömmegye) a két 600 koronás nagyjutalmat (Apácza) (Brassómegye) és Guraró (Szeben-

megye községek, a két I-ső 500 koronás elismerő jutalmat Abrudbánya r. t. város és Krupecz István alsófégyverneki evang. esperes kapta meg. Ezenkívül Eszterházy Miklós herceg és Eszterházy Miklós Móríc gróf nagybirtokosoknak hazai festő- és szobrászművész által készített emléktárgyakat küldött elismerésül a miniszter. A pénzjutalmak egy részét birtokosoknak, kisebb részét pedig az erdősítést teljesítő erdőtiszteknek adták. Toflán György, Oláhtyukos község jegyzőjének és id. Flock Gyula, Abrudbánya r. t. város gazdájához a miniszter elismerő levelet intézett. A beerdősített kopár területek összkiterjedése 527·14 kataszteri hold magánosok részéről.

677.

VI—911.

Hirdetmény.

A cs. és kir. 39. hadkiegészítő parancsnokság átirata folytán közzétetik, hogy azon tartalékos tisztek, hadapródok vagy legénység, kik a folyó évben teljesítendő fegyvergyakorlatukat, mint tiszti — vagy altiszti küldönc — szolgálati minőségben saját gépkocsijukon vagy motoros kerékpárjukon óhajtják leszolgálni, folyó évi február hó végéig a cs. és kir. 39. hadkiegészítő kerületi parancsnoksághoz Debreczenbe akár írásban vagy személyesen bejelenthetik.

Ezen írásbeli vagy szóbeli jelentésben kiemelendő, hogy a gépkocsi vagy motoros kerékpár milyen gyártmányu és ezeknek teljesítő képessége is kitüntető és még az is megemlítendő, hogy a gépkocsi-kezelő a hadseregnek vagy a honvédségnek a tartalékába tartozik-e?

A gépkocsi avagy motoroskerékpár és ezeknek felszerelésének, továbbá a gépkocsi-vezető szállítási és ennek élelmezési költségeit a katonai kincstár viseli; a gépkocsi napi használatáért 30 és a motoroskerékpár napi használatáért 6 korona kártérítés adatik.

Alapított 1561.

Telefon: 270.

« DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS »

KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA.

(VÁROSHÁZÉPÜLET, KOSSUTH-UTCA.)

A modern technika legújabb vívmányaival felszerelve, készít mindenféle nyomtatványokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig, jutányos ár mellett. ☺☺☺☺☺

Meghívók, eljegyzési kártyák, üzleti nyomtatványok, körlevelek a legizlésebben állíttatnak ki. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközöl. ☺☺☺

Tartós betűrebből készült tömöntvényekkel helybeli és vidéki nyomdáknak, könyvkötőknek jutányos árért rövid idő alatt szolgálunk.